

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանից խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисть. Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՄՇԱԿ

Խմբագրությունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունուում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՀԱՅԿԵՆՈՒԹՅԱՆ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴՆԵՆԴԵՐ

Կատարեալ վայրենութիւն. Յուդայական և
թիւրքական խռովութիւնները. Վրացական
մարտերը և հայոց հարցը. Ներքին Տեսչական
Մի ձեռքով չինել միւս ձեռքով քանդել. Տառ
տարեկան երկխոսի ամուսնութիւնը. Նամակ
Բաթումից. Նամակ Բաթումից. Նամակ Մոսկ
վայից. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԱՆ
Նոր փաստ. Նամակ Թիւրքիայից. Նամակ Պարս
կաստանից. Արտաքին լուրեր. ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԲՈՎԱՆ. ՅԱՅԿԵՆՈՒԹՅԱՆ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ.
ԿԱՆ. Տրագիկոնի կոտորածը:

ԿԱՏԱՐԵԱԼ ՎԱՅՐԵՆՈՒԹՅԱՆ

Մեր առաջ դրած երկու ողբերգական
փաստերը, — մէկը Շուշու նահանգական դա
տարանում քննված դէպքը՝ 9 տարեկան
հայ աղջկայ ամուսնութեան մասին, որ
ապօրինի «Մշակի» անցեալ համարում, իսկ
միւսը՝ 10 տարեկան թուրք աղջկայ ամուս
նութեան մասին, որը տպագրւում է այ
սօրվայ համարում. — մեզ ստիպում են կր
կին անգամ մասնաձեւով անել այն անբար
ոյան, նոյն իսկ վայրենի սովորութեան
վրա, որ տիրում է թէ հայ, թէ թուրք
ժողովրդի մէջ ամուսնութեան գործում:

Մի անգամ պատկերում են 9 տարեկան աղ
ջկան, և դրա հետեւանքը լինում է խելա
գարութիւն, ընտանեկան զգալիութիւն,
նոյն իսկ սպանութիւն և արքայ. իսկ միւս
դէպքում 10 տարեկան երեխայի ամուսնու
թիւն, որ նոյնպէս առաջ բերեց ողբերգա
կան տեսարաններ, սպանութիւններ, և
վերջի վերջը կրկին տաժաճանքի արխ
տանքներ, չլիքայակալ արքայանք...

Եւ այդ երկու դէպքերը եղակի չեն, բա
ցառութիւններ չեն, այլ ընդհանուր երե
ւոյթի, ընդհանուր սովորութեան առ
ջանք:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՏՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՏՈՐԱԾԸ

(Աւանտեսների պատմաներից)

Առաջին յարձակումը Տրագիկոնի հայերի վրա
տեղի ունեցաւ սեպտեմբերի 21-ին, որի մա
րտանությունները արդէն տպագրւած են
«Մշակի» № 111-ի մէջ:

Երկրորդ մեծ յարձակումը մասնաւորապէս
կատարեցին սեպտեմբերի 26-ին: Այդ կոտ
որածի մասին Տրագիկոնից եկող ակնաստե
սները հարողում են ըստմաների մանրամա
տութիւններ, որ ահա առաջ են բերում: (Նոյն
նիւթին է վերաբերում և այսօրվայ թղթակցու
թիւնը Բաթումից):

Աւարական «Լճի» ընկերութեան չղջնաւոր
համապարհ ընկերութիւնը, որի 300
թիւրք համապարհորդները՝ Տրագիկոն տանելու
համար: Գրանք իրանց պարտաւորութիւնն էին հա
մարում, 30—40 հոգի, խմբերի բաժանված, մը
նել իւրաքանչիւր նաւահանգիստ, ինչպէս Սինոպ
լիստում, Կէրասում, և այլն: Այդ մարդիկը ա
յն իշխում պատմելու համար Կ. Պոլսում ներ
կայուն տեղի ունեցած սպանութիւնների և
խառնակութիւնների մասին և զրգուրել մասնա
կան ազգաբնակիչները վրէժ լուծելու հայերից
խմբերով կոտորելով նրանց: Այդ զրգուրները
փորձ փորձեցին հէնց նոյն աւարական նաւ
վրա սպանել Բաթում վերադարձող երեք հայ
համապարհորդներին և նրանք չը կարողացան ի
կատար անել իրանց չար խորհուրդը նաւապետի
միջնորդութեան չորսիւ միայն, որը նրանց փրկեց,
պահելով մի առանձին սենեակում:

Աւարական չղջնաւոր մարդիկ ակնատես
վիաներ էին այն սարսափելի կոտորածի, որ
սկսվեց Տրագիկոնում, հէնց որ այդ 300 թիւրքե
րից մնացածները ափ իջան: Առաւօտեան 11
ժամին սկսվեց կոտորածը: Տրագիկոնի թիւրքերը,
որոնք արդէն սատարի գրգռված էին հայերի դէմ,
առաջուց արդէն տեսել էին իրանց պարտաւոր
ութիւնները. Կ. Պոլսից եկած այդ զրգուրների ա
յն իշխուց անմիջապէս յետոյ, մեծ խմբերով յար
ձակվեցին հայերի վրա, որոնք ոչինչ բանի մասին
չը կատարեցին, դարձված էին իրանց գործերով
իրանց խառնակութիւնի մէջ:

Երրորդ անգամ սկսվեց 9 կողմերից չղջնաւոր
և նա խիստ և կարողաբար էր հայերի համար
այն պատճառով, որ նրանք գտնվում էին չղջ
նաւում և խառնակութեամբ, և բոլորովին անպաշ
տան էին: Կոտորած անողների առջին գնում էին
առաջնորդներ, մասնաւորապէս անելով զոհերին,
որոնք անմիջապէս սրի էին առնվում: Նոյն այդ
բոլորի մէջ ուրիշ խումբ յարձակում գործեց
հայոց թաղի վրա, ուր անչափ զաւանթութիւններ
գործեց կանանց և երեխաների վերաբերմամբ:
Ամբոխի մէջ նկատել էին ոստիկանութեան պաշ
տոնեաներին և մինչև անգամ զինուորականներին
սօցթիւնների չորերով և հասարակ հագուստներով:
Մտ 4 ժամին ամբողջ չղջնաւոր և հայոց թաղը
հեղեղված էին թիւրքերով և բոլոր փողոցները
լցված էին զինվորներով:

Տառն և մէկ ժամին լսվեց զինուորական փող
հայնք, որը կոտորած սկսելու նշան էր, և որը զա
ւարեց միայն կէսօրից յետոյ 3 ժամին: Երբ փ
ղերը հնչեցին երկրորդ անգամ, երբ մարդա
սպանութիւնները ընկած բոլոր հայերը սպանվե
ցին, սկսեցին կոտորել հայերի բոլոր խառնու
թիւնը: Փակված խառնութիւնների զոհերը չար
դէպքին և բոլոր սպանութիւնները յափշտակեցին
ու փչացրին: Կանոնաւոր զորամասերը այդ ժա
մանակ ցրված էին քաղաքի մէջ, բայց դը
րանք չէին զաւարեցնում կոտորածը, ընդհա
կառակն, յոյն վիաները անդուն են, որ նոյն
այդ զինուորները, զինուորական համազգեստով,

թէ մահմեդականներին մէջ, աւելի է նը
պատում այդ անբարոյական սովորութեա
նը, որ մեր երկրի բոլոր անկիւններում, քա
ւան օր առաջ է բերում այնպիսի ողբեր
գական հետեւանքներ, ինչպիսին է վերե
յիլված երկու դէպքը, բայց որոնց մասին
մամուլը լուր անգամ չէ ստանում:

Ուրիշ էլ չէ մնում, բայց եթէ այն, որ
պէ տակաւ օրերը իր ամբողջ խառն
ութեամբ զինվի այդ վայրենի սովորութեան
դէմ, պատասխանատուութեան երթարկելով
այն հոգեւորականին, հայ թէ թուրք, որ
իրան թոյլ է տալիս ամուսնացնել անչա
փահաւ աղջիկներին, անմեղ երեխաներին:

Եթէ այդպիսի դէպքեր տեղի ունենային
Կաթակոնի կամ Թիւրքիայի մէջ, մենք
չիմք էլ չէինք ունենայ զարմանալու. բայց
երբ այդ բոլորը կատարւում է Ռուսաստա
նի տահմաններում, որտեղ կայ հաստատ և
որոշ օրէնք, — մենք իրաւունք ունենք բող
քելու, որ այդ վայրենի սովորութիւնը
անպատիւ է:

ՅՈՒՅԱՀԱՆԻՍԱՆ ԵՒ ԹԻՒՐԿ ՊՈԼԻՏԻԿԱՆԵՐԸ

Մի քանի տարի առաջ յայտարարված էր,
որ Կ. Պոլսում պէտք է բացվի մի մեծ
ցուցահանոց հայ աղջկանց համար: Եւ քա
ղաքի առաջ այն արդիւնաբերութիւնը, որ
ունի թիւրքիան, այն առաջադիմութիւնը,
որ արել է այդ երկրի վերջին տասնեակ
տարիներում:

Միտքը դրաւիչ էր թուում: Եւրոպական
լրագիրները ողջունեցին այդ ձեռնարկու
թիւնը: Շատ առեւտրական աներ և ֆի
մաներ մտադրեցին էլ Կ. Պոլսի տանելու ի
րանց ապրանքները, որպէս զի ծանօթաց
նեն տեղական անգաւթաւորութիւնը իրանց
ապրանքների հետ:

Խառնվելով ամբոխի մէջ՝ մեծ մասնակցութիւն
ունեցան սպանութիւնների մէջ՝ իրանց կատա
րելագործված զինքերով:

Հետեւել օրը վաղին կառավարչական դու
ռը հրաւիրեց օտար պետութիւնների հիւպա
տոններին, բայց նրանք չը կամեցան դուրս գալ
իրանց աներից և հրաժարվեցին վաղի մօտ
գնալուց:

Կոտորածը տեղի ունեցաւ սեպտեմբերի 26-ին,
հետեւել օրեր մի հաւ հայ չէր երեւում ոչ չղ
կայում, ոչ էլ փողոցներում: Նոյն իսկ յոյները
չէին համարձակվում դուրս գալ իրանց աներից:
Շուկան գերեզմանոցի կերպարանք էր ընդունել:
Այդ խառնակութեան ժամանակ թիւրքերը առ
թիւ օգուտ քաղեցին նոյնպէս կոտորելու այն
յոյներին, որոնց դէմ որ և է ատելութիւն ու
հէնց: Այդ ձևով սպանել են 7 յայտնի յոյներին:
Մի քանի հայեր, որոնց աջողկեց ապաստանվել
եկեղեցիներում, կաթիլովի միսին զինքների մօտ,
հիւպատոսարաններում և յոյների մի քանի անե
րում, կարողացան ապաստվել կոտորածից:

Մի քանի հայեր, չղկայից վախճելով իշխան
ծովի ափը, վերցրին մի նաւակ և սկսեցին հե
ռանալ ափից, և ահա կոտորած անող թիւրքերը,
որոնք հետեւել էին նրանց, թափվեցին մի ու
րիշ նաւակի մէջ, հասան և կոտորեցին նրանց
հէնց նաւակի մէջ: Նոյն իսկ թիւրք նաւատոր
մները, զինքներ ստացած, կոտորեցին հայ նաւատոր
մներին նաւակի մէջ:

Ուրիշները, որոնք հէնց որ իշխան ծովի ափը և
զեւ չը կարողացան նաւը հասնել, սպանվեցին
տեղի ու տեղը և ծովը հեղեղեցին:

Կոտորածը այն աստիճան սարսափելի էր, որ
ակնատես վիաները պատմելիս չափազանց յուզ
վում էին. մի յոյն կին, պատմելու ժամանակ,
ուշաթափվելով յիշելով այն սարսափելի տեսարան
ները, որոնց նա ակամայ վկայ էր եղել: Յոյն
ակնատեսները պատմում են, որ միմյանց մի

Պէտք է նկատել, որ վերջին ժամանակ
ները եւրոպական առեւտրական ազդեցու
թիւնը շատ մեծացաւ թիւրքիայում: Նո
վեզրեայ քաղաքները, ինչպէս են Զմիւռնիա,
Տրապիզոն և այլն, գործում էին եւրոպա
կան վաճառականների համար: Երկրի խոր
քերից քաշում էին ծովեզրեայ այդ նաւա
հանգիստները ամեն բան, որ կարող էր զին
ունենալ եւրոպական վաճառանոցում՝ և՛
ծխախոտ, և՛ շերամի սերմ, և՛ մետաքս, և՛
բամբակ, և զանազան մրգեր, և մատուցակ,
և ուրիշ շատ նիւթեր:

Երկրի ներքից ապրանքներ արտահանե
լուն սկսեցին նպաստել և երկաթուղու այն
դեռ ևս սակավութիւնը գծերը, որոնք շինվե
ցին մերթն տասն տասնհինգ տարվայ ըն
թացքում: Արտահանութեան մեծանալը
չափից թիւրք պետական անձերին և նը
րանք երեւակայեցին իրանց երկիրը առա
ջադիմած, զարգացած...

Սակայն շատ շուտ պարզվեց, որ երկիրը
իր արդիւնաբերութեան մէջ չէ առաջադի
մում, որ երկրագործը, արհեստագործը,
գործարանատուը իրանց զարմանքի զար
գացման համար շատ արգելքներին են հա
ղիկում: Արդիւնաբերողին թոյլ է տրված
վաճառել, դուրս տանել երկրի միջից ապ
րանքը, բայց արդիւնագործութեան ծաւա
լը լայնացնելու պայմաններ չը կան բուն
երկրի մէջ: Եւ ընդհանուրապէս, մայր երկրի
խորքերում ամեն բան արգելք է արդիւնա
բերութեան զարգացմանը, չը կան կանոնա
ւոր վարչական կարգեր, յարմարութիւններ
չը կան ընկերակցութիւններ կապմուտ, դա
ւառների մէջ մեծ հաղորդակցութիւն և
վաճառականական կապեր հաստատելու և
պահպանելու:

Այսպէս թէ այնպէս, թիւրքիայի բարե
կամները յոյս ունեն, թէ Կ. Պոլսի ցու

զինուորված հայ կար, որը հրացանը ձեռքին
գնալու էր արձակում յարձակողների վրա և որը
նոյնպէս սպանվեց:

Բայցութիւն, որը գտնվում է Տրագիկոնից 100
կիլոմետր հեռավորութեան վրա, տեղեկութիւն
ներ են ստացվել, այնտեղ տեղի ունեցած մեծ
կոտորածների մասին, որոնց ժամանակ համարա
մաբողջ ազգաբնակչութիւնը սրի ճարակ է դար
ձել:

Մասնականները չը բաւականացան կոտորե
լով Տրագիկոնի համարեալ բոլոր հասակի
առաւ հայերին, և իրանց տրված հրամա
նի համեմատ, նրանք յարձակվեցին չրջակայ հայ
գիւղերի վրա, և նոյն կոտորածն անելուց յետոյ,
կրակ տուին: Հինգ օր շարունակ կարելի էր
տեսնել միայն հրդեհ, որը լափեց Տրագիկոնի
ամբողջ շրջակայքը: Այդ բոլոր թուառութիւն
ները շատ լաւ երեւում էին աւտորական նուկեց:

Այդ նաւը, որը պէտք է Տրագիկոնից Բաթում
ուղևորվել, ստիպվեց փոխել իր համապար
հը: Նա այնտեղ 5 օր մնաց և յանձնեց Բա
թում գնացող համապարհորդները զանիական մի
նաւին, որով Բաթում հասան մի քանի յոյն ըն
տանիւններ. դրանք էլ հաղորդեցին վերադիւնալ
պատմութիւնը: Սպանված և վիրաւորված հայերի
թիւը հասնում է 1000-ին:

Սպանվածների թւում գտնվում են Տրագիկոնի
նշանաւոր հայերը՝ Տիւրաթրեան 4 եղբայրները,
որոնցից երեքը սպանված են և մէկը վիրաւոր
ված, Վարազեօղեան, Զիլինգարեան 3 եղբայրները,
Սիմոն Ֆետիվաճեան, Մախթիւսեան, Արաբեան հայ
եր և ուրիշները:

Բահրի-Պաշան, Վանի նախկին վալի, թիւրքա
կան մի նաւով համապարհ ընկաւ Կ. Պոլսի 300
զինուորների հետ միասին, որոնց մէջ գտնվում են
հաւանականաբար սեպտեմբերի 26-ի կոտորածի
խկական հեղինակները:

ցահանդէսը առիթ կը տայ տեսնելու օսմանեան պետութեան արդիւնագործական զարգացումը, և այդ զարգացման համար մի քանի միջոցներ գործ դնելու:

Սակայն թիւերը կը երևին պետական գործիչները, անտեսագէտները ուրիշ կերպ դատեցին, նրանք փոշմանեցին իրանց արած քայլի վրա և ցուցահանդէսի արդէն կիսապատրաստ շինութիւնը փակեցին և ամբողջ գործը դադարեցրին:

Պատճառը: Պատճառն այն էր, ինչ որ տեղի ունի ամեն օր թիւերը այնպէս—ցուցահանդէսի ժամանակ մարդիկ պէտք է համարեցին—ահա հէնց այդ էր, որ վախեցրեց թիւերը: Մարդկանց մեծ համար մը մը մը երբ, որոնք փրկարար ազդեցութիւն պէտք է ունենային երկրի համար, նկատեցին իբրեւ փառաբանութիւն և այն մի փոքրիկ լաւ գործն էր, որ պէտք է կատարէր արդիւնագործական վիճակը ուսումնասիրելու համար, թաղվեց երկար ժամանակով: Գուցահանդէսի խնդրը «դոյն» վաճ է:

Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ի Ր
(Ռուսաց գործակալութեան)

Բաթում, 3 հոկտեմբեր: Մի հայ երիտասարդ տղայ զաւրթ ըրեալը մղկի՛՛՛ր հայհոյանքներով: Թիւերը բռնեցին նրան և յանձնեցին պոլիցային: Տրապիզոնի հետ յարաբերութիւնը ընդհատված է: Լուր է պատում, որ Տրապիզոնում տեղի ունեցած խռովակութիւնների ժամանակ սպանված են մօտ 1000 մարդիկ: Տրապիզոնի շրջակայ գիւղերում տեղի ունի կոտորած:

Կ. Պօլիս, 3 հոկտեմբեր: Ռուսաստանի, Ֆրանսիայի և Անգլիայի ղեկավարները խորհրդակցութիւն ունեցան Սալոն-փայայի հետ հայկական թէֆօրմների մասին: Յոյս ունեն, որ շուտով համաձայնութիւն կը կայանայ:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՅԸ ԵՒ ԴԻՊԼՈՄԱՏԻԱ

I Պատրիարքի պատասխանը «Standard» լրագրի Կ. Պօլսի թղթակիցը հեռագրում է սեպտեմբերի 21-ից:

«Հայոց պատրիարքը երէկ մի նամակ ստացաւ, որով հրաւիրում էին նրան գնալ Բ. Գոռը, բայց տանցը որ և է միտայի: Պատրիարքը յայտարարելով մի այդպիսի հրաման, և փակված կը մնայ պատրիարքարանում մի քանի հարիւր զինուորական հայերի հետ միասին: Թիւերաց կառավարութիւնը հրամայեց նրան անհատաբար լինել, դրա համար պայմանաւոր նշանակելով մինչև ցերեկվայ 3 ժամը և սպանաւորով, հակառակ դէպքում, դրո՛ս տալով վերցնել պատրիարքարանի և եկեղեցու շինութիւնը: Ոստիկանութիւնը չըջապատել է շինութիւնը»:

II Յուզմունքը պալատի մէջ

«Սուլթանի պալատի մէջ մեծ յուզմունք է տիրում: Ամենքը հասկանում են, որ հասել է ճշմարտամբ և որ ուրիշ յեղափոխական գործողութիւններ կը միանան հայերի՝ յուսահատութեան րօպէում կատարած այդ գործերին: Յունական յեղափոխութիւնից յետոյ Կ. Պօլսը մի այդպիսի տէրրոր չէր տեսնել»:

III «Standard»-ի կարծիքները

«Թիւերերի բարեկամները—բացականչում է այդ լրագիրը, պարտաւոր են հետեւել այն խորհրդին, որ տուեց լուրջ Սուլթանին կտրական և վերջնական ձևով, բայց աւելի ևս պէտք է կատարեն այդ խորհուրդը իրանք թիւերը և ամենից առաջ—սովորաբար: Թիւերերի համար միայն հետեւել զիլլեմ կայ. կամ Հայաստանում բարեկամները մտցնել, կամ չքանալ Եւրոպայի երեսից: Պետութիւնները երբեք չեն համաձայնի պատերազմ սկսել թիւերերի համար: Շատ կարելի է, որ եթէ արդէն ոչ մի յոյս չի մնաց հարցը խաղաղ կերպով վճարելու համար, կ'օնֆէրէնցիա կը դուռնալին, ուր և կը վճարվի, թէ ինչպէս պէտք է վարել թիւերաց պետութեան հետ»:

IV Սօֆիան Եր

Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Թաղատորական տան թշնամի սօֆիաները առիթ են պատում յուզմունքներ յարուցանելու համար: Ասում են, որ այդ սօֆիաներից բաղկացած ամբողջ երէկ ծեծեց երկու յոյն ուսանողներին: Եւրօպայիցները խոստում են անուամբ անուամբ և հայոց եկեղեցու մուտքերը սգազեցաւ են: Թիւերերը լուռ և մտախօս են: Այսօր Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ: Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ:

մունքներ յարուցանելու համար: Ասում են, որ այդ սօֆիաներից բաղկացած ամբողջ երէկ ծեծեց երկու յոյն ուսանողներին: Եւրօպայիցները խոստում են անուամբ անուամբ և հայոց եկեղեցու մուտքերը սգազեցաւ են: Թիւերերը լուռ և մտախօս են: Այսօր Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ: Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ:

V Լուրջ Սուլթանի

Լուրջից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ: Կ. Պօլսից «Нов. Время» լրագրի յատուկ թղթակիցը հեռագրում է. «Standard» յայտնում է, որ մարդիկ Սուլթանի կարծացրեց իր արձակուրդը և վերադառնում է Անգլիա, որովհետեւ անհրաժեշտ է համարում անձամբ յարաբերութիւններ ունենալ օտար պետութիւնների ղեկավարներին հետ:

VI Բանտարկվածները

Կ. Պօլսից «Daily Nesw» լրագրի սեպտեմբերի 18-ին 1000-ից մինչև 1,200 հայեր են բանտարկվել:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՁԵՆՔՈՎ, ՇԻՆԵՆ, ՄԻՒՍ ՁԵՆՔՈՎ, ՔԱՆՈՒՆԵՆ

Վերջին ժամանակներս մեր եկեղեցական-վարչական և դպրոցական գործերի կառավարութեան մէջ շատ յաճախ են պատահում այսպիսի երեւոյթներ:

Մի օր և է հաստատութեան մէջ մի պաշտօնեայ, դիցուեք մի աւագ-ուսուցիչ, մի թեմական տեսուչ, անձեռնհաս և անընդունակ է զբաղվում իր պաշտօնով. նրա բոլոր գործունէութիւնը ցոյց է տալիս, որ նա հանդիսանում է մի վնասակար ոյժ, որ նրա ձեռքի մէջ մատակարար կը թողնուի և դատարարութիւնը կարող է մեծ չարքներ առաջացնել: Այդ բանի մէջ համոզվում է ինքն այն իշխանութիւնը, կամ վարչութիւնը, որի իրաւասութեան է ենթարկվում դպրոցական գործը. նա զրկում է պաշտօնից անձեռնհաս և անընդունակ ուսուցչին, թեմական տեսուչին և յանձնում է պաշտօնը ուրիշին, աւելի ձեռնհասին և ընդունակին:

Իր այդ կարգադրութեանը ձեռնհաս իշխանութիւնը միանգամայն փակում է պաշտօնագրով անձի առաջ այն ապագայը, որի մէջ նա այնքան անընդունակ է անձեռնհաս հանդիսացաւ:

Բայց յանկարծ յայտնվում է, որ այդ նոյն պաշտօնեան կոչված է դարձեալ պաշտօնի, միայն մի ուրիշ քաղաքում կամ գիւղում և նրան յանձնվել է աւելի բարձր և պատասխանատու պաշտօն:

Մի կղերական նշանակվում է մի քաղաքում յաջորդ կամ առաջնորդ և կամ վանքական կալուածների կառավարիչ: Իր այդ պաշտօնի մէջ նա յարուցանում է իր գէ՛մ ժողովրդի անբաւականութիւնը, զանգառ իր կաշառակերութեան, զեղծումների, զոչաքաղութեան և այլ վատ յատկութիւնների պատճառով: Ժողովրդի գանգատը լսելի է լինում և անարժան կղերականը հեռացվում է այդ քաղաքից, բայց ոչ թէ ուղարկվելու մի վանք աղաչխարելու և զղջալու համար, այլ մի ուրիշ քաղաքում՝ մի աւելի բարձր պաշտօն ստանձնելու համար:

Տարակցաւ չը կայ, որ այդ կղերականը իր նոր պաշտօնատեղում կը շարունակի իր նախկին գործունէութիւնը, մինչև որ նորից զանգառներ կը լսվեն և նորից նա կը տեղափոխվի մի ուրիշ քաղաք:

Եւ այդպիսով, ինչ որ մի ձեռքով չինվում է, միւս ձեռքով քանդվում է:

Կր անբարոյականացող մի սխառ է: Եթէ մի պաշտօնեայ մի տեղ վնասակար գործունէութիւն է ունեցել, եթէ նա անձեռնհաս և

անընդունակ է հանդիսացել, ոչ մի առիթ չը կայ կարծելու, որ նա մի ուրիշ տեղում նոյն պաշտօնը բարեկարգաբար կը կատարի: Իր գործած գեղծումների և վնասակար պաշտօնավարութեան համար, նա պէտք է ենթարկվի որոշ պատժի և պատասխանատու լինում. և մինչև որ նա երկար տարինների ընթացքում չի քաշի իր մեղքերը, ցոյց չի տալ, չի ապացուցանի, որ միանգամայն փոխել է իր ընթացքը և վարմունքը, նրան նորից որ և է պաշտօն յանձնելու ոչ միայն անխղճութիւն է, այլ և կարող է մեծ, անբարոյականացուցիչ ազդեցութիւն գործել վարչական ընդհանուր դիպլոմատիայի վրա:

Անբարեխղճ, անընդունակ, զանցառու պաշտօնեաներին, լինի նա հասարակ ուսուցիչ, թէ աւագ ուսուցիչ, թէ թեմական տեսուչ և թէ առաջնորդ, պէտք է անմիջապէս հեռացնել պաշտօնից, երբ իշխանութիւնը համոզվում է նրանց անբարեխղճութեան և անընդունակութեան մէջ, պէտք է պատժել նրանց և ոչ թէ փոխադրել ուրիշ տեղ, տալ ուրիշ պաշտօն:

Այդ նոր տեղում, այդ նոր պաշտօնում նա կը շարունակի իր վնասակար գործունէութիւնը և նորից պատուհաս կը դառնայ թէ հասարակութեան և թէ իշխանութեան զինին:

Հ. Ա.

ՏԱՄՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՐԵՒԱՅԻ ԱՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆԸ

Երկուշաբթի, հոկտեմբերի 2-ին, Անդրկովկասեան շիտակեան մէջլետում մի արեւմտահայ դէպք կատարվեց: Այդ օրը շիտակեան դպրին քննում էր մի ամուսնական վէճ: Օրդուբաթի Գաֆար Բէլբաշլի-Հուսէյին-օղլին գանգատ էր տուել մէջլետին, որ իր կին Զաւրաիւր փախել է իր մօր Գիւլստանի մօտ, Աղթալա գիւղը, և չէ կամենում վերադառնալ իր տունը: Այդ օրը եկել էին դատին մասնակցելու՝ Գիւլստանը, նրա աղջիկ Զաւրաիւրը, մի ծերունի թուրք ազգականի ընկերակցութեամբ:

Գործի քննութիւնից երեաց, որ Զաւրաիւր 10 տարեկան մի փոքր աղջիկ է, որը, ի հարկէ, ոչ մի զարափար չունի ամուսնական պարտաւորութիւնների մասին և դրա համար շարունակ ենթարկվում է եղել ծեծի Գաֆարի կողմից: Ձը կարողանալով դիմանալ այդ ծեծին, Զաւրաիւրը փախչում է իր մօր մօտ: Գաֆարը գալիս պահանջում է, որ վերադարձնեն կնոջը, բայց ազգականները մերժում են, խղճալով երեխայի վրա:

Գաղին, ի նկատի ունենալով այդ բոլոր հանգամանքը, մերժեց կատարել Գաֆարի խնդրքը և յորդորեց ձեռք քաշել ինքն երեխայից: Սահայն Գաֆարը չանաւորվ ոչ մի յորդորանքի, պնդում էր, որ չի կնոջը՝ վերադարձնեն իրան, և երբ դադին վճռական կերպով մերժեց, նա կամեցաւ զօրով տանել: Գիւլստանը և ծերունի թուրքը ընդդիմացան: Այն ժամանակ Գաֆարը կատարելով, քաշեց դաշոյնը, մի հարուածով վիրաւորեց դաղին ուսը, յետոյ հանելով ատրճառակը արձակեց Գիւլստանին վրա, որը կանգնած էր ծծկեր երեխան ձեռքին, գնդալը մտնելով երեխայի փորը՝ մահացու կերպով վիրաւորեց մօրը, որը առնչ ու տեղը մեռաւ: Դրանից յետոյ ռճրագործը յարձակվեց ծերունի թուրքի վրա և դաշոյնով նրան ևս մահացու վիրաւորեց: Թէ երեխան և թէ ծերունին մեռան: Ոճրագործը թէն փախաւ, բայց շուտով բռնվեց: Տան տարեկան Զաւրաիւրը փախչելով աղաւթեց:

ՆԱՄԱԿ ԲԱՌՈՒՄԻՑ

Հոկտեմբերի 2-ին
Տրապիզոնից Լուրեր

Այսօր, ժամի 8-ին, անգլիական «Aleksander» չորհրդում Տրապիզոնից և նրա շրջանակ գիւղերից Բաթում հասան մի խումբ յոյներ, որոնք անկանառ են եղել Տրապիզոնում թիւերաց զաղանութիւններին: Օգտվելով դէպքից, մեղադրվեց մի քանի տեղեկութիւններ ձեռք բերել թէ Տրապիզոնի և թէ նրա շրջակայքում տեղի ունեցած կոտորածի մասին, ուստի շտապում ենք հարցառել այն, ինչ որ պատում են այս կենդանի վկաները:

Սակայն նկարագրել այս սարսափելի իրողութեան մանրամասնութիւնները—աւելորդ ենք համարում, որովհետեւ հաւանականօրէն, ամեն մի

մարդ ընդհանրապէս բաւական ծանօթ է գրգռված մահախտական ամբոխի կատաղութեան հետեւողների հետ. բաւական է միայն թեւել դահերի քանակութիւնը—Յոյների պատմելով, միայն Տրապիզոնում սպանված են 1,000-ից մինչև 1,200 ըրիտոնեայ, որոնցից 90% հայեր են: Մեր կողմերին ծանօթ հետեւալ ընտանիքներն են կոտորվել. ուսումնասիրող Զինդեարեան ամուսինները որդիներանցով հանդերձ (եղբայրը փախչելով ապստղել է). Մախտեանը իր ընտանիքով. Արաբեան-Մարանեան ամուսինները (որդիքը փախչելով ապստղել են), չորս եղբայր Տիրատուրեանները՝ իրանց ընտանիքով հանդերձ:

Հայաբնակ հետեւալ գիւղերն են աւերել. Խոյ—50 տուն, Զիփանոս—200 տուն, Բայրամ—50 տուն:

Սերմէնի գաղմագմութեան մէջ՝ 25 հայաբնակ տուն աւերել և այրել են. Պապետկի գաղմագմութեան մէջ՝ 16 հայ գիւղեր ենթարկվել են աւարի և հրէշային զաղանութիւնների:

Նոյն յոյների վկայելով՝ ուշադրութեան արժանի է այն հանգամանքը, որ տեղական վալին այս բոլորից յետոյ համետաբար հեռացրում է Կ. Պօլսի, թէ Տրապիզոնում հայերի և թիւերերի մէջ փոքրիկ թիւրքացութիւն պատահեց:

Ք. Կանիէլեան

ՆԱՄԱԿ ԲԱՌՈՒՄԻՑ

Հոկտեմբերի 2-ին
Այսօր առաւօտեան, 10 ժամին, «Կապկապ-Մերկուրի» ընկերութեան «Ալէքսանդր» չորհրդում ծանապար ընկաւ դէպի Ատրաքսան Արիտակէս արքեպիսկոպոս Սեդրակեանը:

Համակրողների մի ստուար բազմութիւն ամբողջ շարքի սրբազանին շարունակ այցելելուց յետոյ՝ պարտք էր համարել վերջին անգամ ևս ներկայանալ և բարի ծանապար մողթել: Ձը նայելով օրվայ անցած մար ժամանակին՝ առաւօտեան 10 ժամին, երբ մեզանում անխոր ամենքը՝ թէ տէր, թէ ծառայ, թէ կառավարիչ և թէ գործակատար զբաղված են լինում,—այնու ամենայնիւ շատերը շտապել էին դէպի սրբազանի ընկալանքը դեռ 10 ժամից էլ վաղ, իսկ ուշադողները՝ ժողովված էին նաւահանգիստ:

Ինչպէս գրել էինք, ի պատիւ Սեդրակեանի պատրաստվում էր հասարակական ճաշ, որը, ըստ երեւոյթին, պիտի լինէր աւելի քան բազմամարդ քանի որ հէնց առաջին օրը, երբ ձեռնարկվեց ճաշի նախապատրաստութեանը՝ մասնակցել ցանկացողների թիւը հասաւ ութսունին: Եւ մինչդեռ նախաձեռնողները զբաղված էին ճաշի պատրաստութիւններով, սրբազանը, հրաւիրակ պատգամաւորների միջոցով, յայտնելով իր խորին շնորհակալութիւնը, հրաժարվեց ճաշի երթիկից, պատճառաբանելով, որ ներկայ խոսքը բոլորներին ինքը անկարող է հասարակական ճաշի երթիկ ընդունել: Հրաւիրողները իրանք ևս գտան այդ պատճառաբանութիւնը միանգամայն յարգելի:

Որովայն ճաշի երթիկի առիթով ժողոված ու ժողովելի գումարը թողնել սրբազանի տրամադրութեան ներքոյ. նա կարգադրեց, որ փող յանձնվի երէցիկին Համբարձում Միլլեանին՝ որպէս զի ամա՛է ամիս ուղարկվի մի համալսարանական չքաւոր ուսանողի, որը իր ընդունաւորութեամբ և ազնիւ ձգտումներով քաջ յայտնի է սրբազանին:

Ն. Դ.

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

Սեպտեմբերի 19-ին
Այս տարի Լազարեան ձեմարանի շինութեան մէջ արժատական վերանորոգութիւններ են կատարվել. մասնաւոր հրաշալի են առողջապահական և մանկավարժական տեսակէտից դասարանները, ննջարանները և մարմնամարզական սրահը: Նորոգութեան պատճառով ուսումը սկսվեց միայն սեպտեմբերի 15-ին: Աշակերտների թիւը այս տարի աւելի է, քան նախընթաց տարիներում և հասնում է մօտ 300-ի:

Նոյեմբերի 27-ին լրանում է Գաւապրեան անկեանցի 50-ամեակը: Ընտրված է եղել մի մասնաժողով այդ օրը տօնելու համար նախապատրաստութիւններ տեսնելու: Ամիս 17-ին, կիրակի օր, մասնաժողովը հրաւիրել էր ծխականներին լսելու իր մի առաջարկութիւնը, յաւերժացնել յիսնամեակի օրը՝ բանալով Մոսկվայում եր-

կու սեռի մասնակիների համար «ընդ հովանեա-
Հայաստանեայց եկեղեցւոյ և օրհնութեամբ Վե-
հապառ Վաթնիկութիւն» ծխական դպրոց»
Մասկվայում չբաւար մանուկներ չը կան և այդ
մտադրութիւնը առաջ է եկել գովելի ցանկու-
թիւնից՝ մայրենի լեզու տարածել հայ մանուկ-
ների մէջ: Սակայն խնդիրը նրա մէջ է՝ թէ Մասկ-
վայի հանդամանքները ի նկատի առած, ինչպէս
աւելի դիւրին է իրականացնել այդ գովելի ցան-
կութիւնը:

Դառովի մէջ, վիճաբանութիւնների միջոցին,
Հայաստանի ձեռնարանի ուսուցիչ Կ. Կուսկիեանցը
այն կարծիքը յայտնեց, որ ծխական դպրոցի հա-
մար աշակերտներ չեն գտնուի: Ով ուզենայ իր
տղաներին տալ վարժեցնելու մայրենի լեզուի
մէջ, ինչու Հայաստանի ձեռնարանը թողած, որի
պատրաստականը յամենայն դէպս ծխական պատ-
րաստականներից ստոր չէ, կը դիմէ այդ ծխական
դպրոցին այն անպէտք ծրարով, որ 1885—89
թվականին մեր «Երեւելի դպրոցական գործիչ-
ները» թիւին են:

Դառովականներից՝ Լեւոն Սարգսեան յայտնեց,
թէ իր կարծիքով միանգամայն անիրագործելի
է Մասկվայում ծխական դպրոցը, որովհետեւ 8—11
տարեկան հասակի այն սակաւակթիւ մանուկներն
էլ, որոնք գտնուում են Մասկվայում, ունենոր ծնող-
ները զաւակներ են, որոնցից հազիւ թէ մէկ եր-
կուսը գտնուին, որոնք մայրենի լեզու սովորեց-
նելու համար յօժարվին 3—4 տարի կորցնել
տալ ծխական դպրոցների անմիտ ծրագրի
վրա և զբաղու պատճառ լինեն, որ իրանց երե-
խաները կանոնաւոր միջնակարգ ուսումնարան-
ների կրթութիւնից զրկվին և դժուարութիւննե-
րի հանդիպեն պետական դպրոցները մանուկ
համար Աղտվիսով երեխաների մէջ մայրենի
լեզու տարածելը կը մնայ pia desideria, որով-
հետեւ ծխական դպրոց պահպանել, Մասկվայի պայ-
մաններում, չէ կարելի: Պարտեւ առաջարկեց
ծխական դպրոցի փոխարէն բանալ մանկական
պարտէզ, որ տիրապետող լեզուն կը լինէր
հայերէն, և հմուտ հայ վարժուիչների և ուսու-
ցիչների ղեկավարութեամբ, մանկավարժութեան
պահանջները համաձայն ընթանալով, աւելի շուտ
կը հասցնէր ցանկացած նպատակին:

Ս. Շահաղիզը և ուսուցիչ Ստեփանեանցը
միանգամայն համալարծիք էին և գտնում էին, որ
մանկական պարտէզը Մասկվայի հանգամանքնե-
րում աւելի նպատակաւորամբ է, քան ծխական
դպրոցը:

Չը նայած, որ ներկայ էին 10—18 ծխական-
ներ միայն և ուրեմն այդպիսի կարեւոր խնդիր,
յամենայն դէպս, առաջին համարեա կանոնաւո-
րապէս չը կայացած ժողովում չը պէտք է վերջ-
նականապէս լուծվէր, մանաւանդ որ, բացի մի
բանիկներից և Ս. Մամիկոնեանից, որոնցից ոչ
մինը կոմպոսիտոր չէ այդ խնդրում, փաստաբա-
նուներ չը կային մասնագիտովի առաջարկու-
թեան, իսկ լրջութիւնը պահանջում էր՝ յանձնել ա-
ւելի ձեռնհաս անձանց քննելու երկու առաջար-
կութիւններն էլ և ապա որոշում կայացնել, չը
նայած այդ տարրական լուրջակային, մեր ամենա-
զետ կղերականներն այդտեղ էլ ցոյց տուին իրանց
մտքի կատարեալ ուղեւորութիւնը և ձեռնարկութիւն
համարելով կանոնաւոր ժողովում արտայայտած հա-
տարակալ կարծիքը, մի քանի ժողովականնե-
րի «ոչխարային վերաբերութիւնից» օգտվելով,
վերջացած համարեցին խնդիրը և ընդունված ի-
րանց առաջարկութիւնը:

Եր ղեկավարներին՝ հարցնելով նրանց կարծիքը
անտեսական կարիքների և նրանց բաւարարու-
թիւն տալու միջոցների մասին: Ելիսաւեադարդի
ղեկավարի ժողովում հայտարար Զեւեմից մի ղե-
կուցում կարգաց, որի մէջ յայտնեց այն միտքը,
թէ ոչ մի առաջարկութիւն չէ կարող լինել
գաւառում, մինչև չը բարձրացվի ղեկավարի նշա-
նակութիւնը, չը յարգվեն նրա որոշումները և
կարծիքները: Ոչ ոք չուրջ կերպով չէ զբաղվում
տեղական կարեւոր խնդիրներով, որովհետեւ չը
զիտէ թէ ղեկավարի խնդիրները և առաջար-
կութիւնները ինչ զին պէտք է ունենան և ինչ
հետեւանքներ պէտք է առաջանան:

Ինչպէս յայտնի է, հրէաները իրաւունք չու-
նեն ընկալել և երկար ժամանակով մնալ Ռու-
սաստանի ներքին նահանգներում: Այժմ կառա-
վարութիւնը յայտնում է, որ Նիմֆի-Նովոքոբոլի
համալսարանական ցուցահանդէսում մասնակցու-
թիւն ունեցող հրէաներին իրաւունք է տրվում
մնալ Նիմֆի-Նովոքոբոլ քաղաքում ցուցահանդէսի
ժամանակ, մինչև ցոյց դրված ապրանքների յետ
ստանալը:

«Գէման» օպերայի ներկայացումը, որ տեղի
ունեցաւ երկուշաբթի, ամսիս 2-ին, տրվում է
երկրորդ անգամ այս տարի: Իր խաղով աչքի էր
ընկնում երգչուհի Մարչաք, որը կատարում է
Թամարի դերը: Մարչաքը երգում է զգացմուն-
քով և խաղում է աչոք: Միւս կատարողներից
կարելի է յիշատակել Կորաստօյեւսկուին, որի
երկերացումներն մէջ տակայն աշուղեցիին ոչ բո-
ւոր կտորները: Հասարակութիւնը սակաւակթիւ էր:

Վոլինի նահանգում օգոստոս ամսի վերջին
10 օրվայ մէջ հրահարացել են խօլերայով
7800 մարդ, իսկ մեռել են 3000-ից աւելի:

Ռուսաց լրագրիւնները հաղորդում են, որ շու-
տով կողմնակալութիւն է հաստատուե-
լու: Այդ ընկերութեան նախաձեռնողը՝ Ելիով
անունով մի մալակայն է: Ընկերութեան անդամ-
ների թիւը սահմանափակված է 65 ընդամենի:
Այդ ընկերութիւնը մտածել է ընկերական հաշ-
ւով գնել հող և իր ոյժերով մշակել: Նրա նպա-
տակն է՝ 1) գնած հողերի մշակումը և նրանց
վրա պտղաբուս աչքիներ ու որթեր անկելը և 2)
խաչնարածութեամբ և առաւարապահութեամբ
պարտաւելը: Կայացել է համաձայնութիւն Կուբա-
նեան կամ Տարբիկեան նահանգում հողեր գնե-
լու մասին: Ընկերութեան բոլոր անդամները
պարտաւոր են աշխատել հաստարարութեան
անդամները, որոնք կը հանեն 60 տարեկան
հասակի, ազատ կը մնան աշխատանքից և նրան-
ցից այլ ևս չի պահանջվի որ և է բաժին պա-
հեստի գումարի համար: Մեռած անդամների
այրիկները և նրանց զաւակները ստանում են ար-
դիւնքի 60 տոկոսը, մինչև ընկերութեան պարտ-
քերի լրակատար հատուցումը: Ընկերութիւնը իր
հաշուով պահում է դպրոց, ուսուցիչներ, բժիշկ,
ֆէլդշեր և մանկաբարձուհի: Ժողովական ար-
դիւնքի ժամանակ նպաստներ է յատկացնում
Ընկերութեան նախաձեռնողը գնացել է Պետեր-
բուրգ և աշխատում է այժմ ընկերութեան կա-
նոնադրութիւնը հաստատել տալ:

Այս տարի Ռուսաստանում հունձը համարվում
է միջին և միջինից վեր: Միջին հունձը ընդուն-
ված է համարել ղեկեւտիւնից 65 պուդ ցորեն:
Այդ նորմայից բարձր է հունձը սևահող նա-
հանգներում, որտեղից բարձրագոյնում է ուս-
տաց ցորենի գլխաւոր արժիւնը: զբանից ստոր է
հունձը արևմտեան և հարաւ արևելեան նահանգ-
ներում:

Տրապիգօնում տեղի ունեցած վերջին անցքե-
րի պատճառով, Բաթումում, «Ноб. Офоспние»
լրագրի խօսքով, զօրեղացած է հոկտեմբեր
թիւը: Նախադասարանների վրա:

ՇՈՒՇՈՒՅ մեզ գրում են. «Մի պարսկ, Միւր-
գայեանց անունով, այստեղ իր համբերով ցոյց
տուեց թէ որ աստիճանի կարող է հասնել մար-
դու անպատկառութիւնը: Չը բաւականաւորով
զայն մատակարարութիւններն են, որ կը հո-
ւափշտանում իր և մէկ ուրիշի ազգանունը
վերջանանց տաւերով տպելուց» (վերջինի բա-
րեհաձ մասնակցութիւնը» արտայայտվեց նրա-
սփոփանք է ազգին, երիտասարդութեան վրա

նով, որ վարագործի ետեւից չվազում էր իբր
թէ սովակի նման) — ամբողջ երեք ժամ ծաղրեց
հասարակութեան ուշադրութիւնը իր արարքնե-
րով: Այդ «համբեր» մի կողմից ֆաւորիֆիկա-
ցիա էր օրինաւոր համբերներին: Ժողովելով իր չու-
քը 20—25 պատանիներ, այդ պարտնը ամենա-
անխիղճ կերպով ի չար գործը դրեց թէ երգող-
ների և թէ լսողների համբերութիւնը: Խաղապէս
երգ չը կար այդտեղ, բառի բուն նշանակու-
թեամբ, եալլիների և գնչուների պարի մի այ-
լանդակ խանութը — և ուրիշ ոչինչ: Այդ մարդը
զիտէ և բոլորի արամադրութիւնից էլ օգտվել —
կենդանի պատկերի նմանողութեամբ ցոյց տուեց
սասունցու տիպարը, որը մի ինչ որ քրդական
կեղծ լէշից յետոյ՝ սպանում է թիւրքին, այն
էլ կրկնելով մի և նայն բանը երեք, չորս ան-
գամ Յոյս ունենը, որ սա վերջինը կը լինի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՆՈՐ ՓԱՍՏ

Հալոսի գործակալութիւնը Կ. Պոլսից հեռագ-
րում է հետեւեալ ուշադրութեան արժանի փաստը.
«Կամասկոսի ֆրանսիական հիւպատոսին, երբ
նա իր զավաթի ուղեկցութեամբ անցնում
էր փողոցով մի թիւրք փողոցային տղայ հայ-
հոյեց և ցեխի կտորներ չարտեց նրա վրա:
Ղալասը կամենում էր բռնել տղային, բայց այդ
վերջինի աղաղակների վրա հաւարված մահմետա-
կանները դիմադրեցին այդ բանին:

«Հիւպատոսին բռնեցին մի հարուած հասցրին:
Ղալին եկաւ ներդուրթիւն խնդրելու. բռնեցին
մօտ տան և հինգ մարդիկ, բայց յանցագործներին
չը գտան: Ֆրանսիական դեսպան կամբօն այդ
տիպիով առաջադրութիւն արաւ Բ. Կրանս:
Այդ քանի երրորդ առաջադրութիւնն է...

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՌԻԱՅԻՅ

Կ. ՊՕԼԻՍ, սեպտեմբերի 25-ին

Հինգերորդ օրն է ցոյցին. ամեն ստուռ ան-
րինակ խժգոնութեանց ու սպանութեանց լուրեր
հասան Պոլսոյ արուարձաններէն ու անկիւնները
քաջաւած թաղերէն, և տակաւին կարելի չեղաւ
զոհերուն թիւը ճշտապէս դիտարկ, և գուցէ
ամիսներով ալ կարելի չըլայ, քանի որ թիւրք
կատաղութեան աղաւտ ատարելէ արտւած է հայ
կեանքերը հալածելու: Անտուրութեան մէջ՝
հաւանականութիւնը հիմը բռնելով, կան որ
2000 կը հանեն սպանուածներուն թիւը, և
կան որ մինչև 4000 կը բարձրացնեն: 2000-ը
կատկած է դուրս կը համարուի:

Ռատիկանութիւնը կը շարունակէ սպիւնով
ղեկները զրկել մեր հիւանդանոցը: Մինչև հիմի
150-էն աւելի բերուած են: Խաներու մէջ կոտո-
րածներուն ընաւ հեռքը չը կայ. անոնց ճշ-
գրիտ հաշիւը Մարմարայի ձուկերը միայն դի-
տեն: Ռատիկանութիւնն ալ, այդ քանի մը զըր-
կուած դիակներով, կուզէ փակել ահաբեկ թիւ-
մը: Ինչ որ է: Կիսկներուն առած վէրքերը
քննուելով, տեսնուած է, որ ոտակներովեան
սպիւնակներով զրկուած մեռելադիակները առհաս-
բակ ծակծակուած են թիւրքներէն: Այդ պո-
րագան սա իրաւացի հաշիւը ընել կուտայ մեղի,
որ երբ ձեռքաւարած են այդ մարդիկ, ոտի-
կանութիւնը թոյլ տուած է, որ Կուբանին հա-
ւատացեալները զոհերուն կոտորեն խրեն իրենց
սուրբ:

Հայերու համար ընաւ ազատութիւն չը կայ,
ամեն վայրկեան նոր ապացոյցներ կեղծւն մէջ-
տեղը: Չիմանացներու մէջ ազատ երկուստ կը-
նեն թիւրքերը ոտակներուն հոկտեմբեր
առջև. իսկ եթէ, Աստուած մի արտացէ, հայ
մօտս ներս, ալ վերջացաւ անոր համար ամեն
բան:

Ապատանած են հայերը երեք եկեղեցիներու
մէջ. Մայր-եկեղեցի՝ Գում-Գաբու, ու Երրորդու-
թեան եկեղեցի՝ Բերա, ու Լուսաւորիչ կալաթա:
Բաղմութեան համազումարը 3000-էն աւելի է
երեք եկեղեցիներուն մէջ: Այլիք ազգին ամեն մէկ
անհատն ալ, իւրաքանչիւր ըստ չափու կօգնէ
ատոնց ուսուցիչներ, նաւերներ կուգան, ու թա-
ղային մատակարարութիւններն են, որ կը հո-
ւափշտանում իր և մէկ ուրիշի ազգանունը
գան այդ կեանքերը: Եւ ինչ որ թափուած
արիւններու ու տարապարտ մահերու մէջ
սփոփանք է ազգին, երիտասարդութեան վրա

տեսնուած անօրինակ ոգերութիւնն ու անհա-
նութիւնութիւնն է: Եկեղեցիներուն դռները առջև
երբեք պահապան կը կենան երկու երկու երիտա-
սարդ, որոնք, ատրճանակը մէջքներին, ու գլուխին
մորթակ՝ աշաւուրջ կը հակեն: Ամեն մարդ ազատ
մուտք չի կրնար ընել գումներէն ներս, կասկա-
ծելի դէմքերը կը խուզարկուին. և վայ անոր,
եթէ չը կրցաւ մաքուր դուրս ելլել քննութե-
նէն:

Կեսպաններուն թարգմանները կերթեկեկն մեր
պատրիարքարանը: Շաբաթ օրուին լուր արուե-
ցաւ երեք եկեղեցիներու բաղմութեանը, որ չը-
լայ թէ նոր չիթի մը ծաղի, վասն զի, իբրեւ թէ,
քանի մը օրէն ամէն բան կարգադրուած պիտի
ըլլայ:

Հայ խանութպաններ իրենց տունները քաջաւած
անդրո՞ք կը սպասեն. մեծ վաճառատուներ
փակ կը մնան: Բերայի և Պոլսոյ վարժարան-
ները նոյնպէս փակ կը մնան:

Նրէկունքի վեր վեց տէրութեանց դեսպա-
նատուներուն պահակ չղեկներները Տօլմա-Պադ-
չէի պալատին առջև կեցած են: Առհասարակ
կարծուածը սա է, որ դեսպանական մարմնոյն
կողմէ ազգու ծանուցադիր արուած է հայկական
հարցի վերջնական կարգադրութեան համար:

Պ—ի

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՈՎԱՍՏԱՆԻՅ

Սաւ դվար, սեպտեմբերի 2-ին

Աղբակապեան երկաթուղու գծի գոյութիւնը,
Ասխարադից մինչև Մեչէք եղած շօսէ ճանա-
պարհը, միւս կողմից էլ երկրի դաշտային դիրքը,
բայց արին Սարգիսի համար լայն և ընդարձակ
վաճառականութեան ասպարէզ, որով աւելի հեշ-
տացաւ խորասանի առատ հում նիւթերը արտա-
հանելու գործը՝ գէպի Ռուսաստանի և Եւրոպա-
յի շուկաները և հակառակը: Փանի գոյու-
թիւն չունէր Աղբակապեան երկաթուղին և մա-
սամը յիշեալ շօսէ ճանապարհը, խորասանը վա-
ճառականութեան համար այն մեծ նշանակութիւ-
նը չունէր և դերը չը կատարում, ինչպէս ներկա-
յում: Խորասանի անունը յայտնի էր միմիայն
իբրև ուխտատեղի, որը գէպի ինքն էր գրաւում
տարեկան մի քանի հարիւր հազար հօգի՝ Մեչէ-
քում հանգչող իմանիկի գերեզմանին երկրպա-
գութիւն տալու: Իսկ այդ ժամանակ Շահրուքը
և Աստրաբադը զգալի կերպով առաջ էին գնում
և մեծ նշանակութիւն էին ստացել: Խորասանից
արտահանվող կամ ներմուծվող ապրանքներն այդ
երկու քաղաքների վայրէջք էին ստացվում:

Այստեղ ներմուծվող բոլոր ապրանքները բա-
ցառապէս Ռուսաստանի ապրանքներ են: Ռու-
սաստանից մեծ քանակութեամբ ներմուծվում է
չաքար, չաքարավազ, մանուֆակտուրային ապ-
րանք, երկաթ, սղողաւտ, նաւթ, մի խօսքով ամեն
ինչ, բացի թէյից, որ չառ քիչ են բերում, և լուց-
կից: Այստեղի համար բոլորովին գոյութիւն չու-
նի Ռուսաստանի լուցկին:

Ֆրանսիական կամ անգլիական ապրանքներին
ներմուծվում է մահող և դէնը, սպիտակ կտա-
ւեղէնը, լուցկին, թէյը և ոգելից ըմպելիքները,
որոնք ստացվում են Թաւրիզի և Նիզի վայրէջք-
ից:

Իսկ այս բոլորի փոխարէն խորասանը տալիս
է՝ խորասանի գոված բուրդը, որը յայտնի է Ռու-
սաստանի և Ֆրանսիայի շուկաներում, բամբակ,
մետաքս, ափսոս, մորթի, բրդէ գործուածքներ
և բաղմատեակ չոր մրգեղէն, որոնք արտահան-
վում են Աստրախան և Ռուսաստանի զանազան
քաղաքները:

Յաւելով պէտք է տեսլ, որ այսպիսի արդիւնա-
ւոր մի հողում, որի ամեն մի թիւղը առատապէս
վարձատրում է մշակին, արհեստները ու երկրա-
գործութիւնը դեռ նահապետական վիճակի մէջ
են: Չը կան կատարելագործված արհեստներ, գոր-
ծարաններ, մինչև անգամ գիւղական հասարակ
անտեսութիւնը երեսի վրա է թողնւած: Բառ-
բակի մշակութիւնը այնպէս է, ինչպէս եղել է մի
քանի դար առաջ, մշակվում է ինչպէս մի վայրէջք
բայ: Որոշեալ ժամանակին քաղի, հաւաքել՝ գո-
յութիւն չունի: Շարիաթի օրէնքը իր իրաւունքի
տակ է տուել և բամբակ հաւաքելու. ժամանակը:
Ամեն ինչ թողնված է Ալլահի կամքին. վաղը
պատահաւ է համարվում Ալլահից, որ արվում է
իր հաւատացեալներին, իսկ բերքը Ալլահի տուած
մի պարգև, որով վարձատրում է խորասանի այս
սուրբ հողի հաւատացեալ մուսուլմաններին:

Հ. Մ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Վրաց ինտելիգենցիան եռանդուն պատրաս-
տութիւններ է տեսնում տոնելու վրաց բանա-
ստեղծ իշխան Էրիսթովի յօբելեանը:

Մեզ հաղորդում են Թաւրիզից հետեւեալ դէպ-
քը. «Անցեալներում այստեղի Ալքի (Աշտարակի)
գլխից մի պարսկուհու ցած գլուխն, որը ջախ-
ջախելով մեռաւ Պատճառն այն է, որ այդ կինը
իրանց հարեաններից մէկին, 14 ամեայ պարսկու-
հուն, տանելով ներքնայարկը՝ խեղդել և թաղել
էր, նրա ոսկեայ մանեակը յափշտակելու համար:
Պարսկի ժողովուրդը շատ գոհ է, որ կառավա-
րութիւնը այդպէս խտտութեամբ պատժեց բաւ-
բարութեանը»:

Նրկապարծութեան միւնիստրութիւնը դիմել

Типографія Канцел. Главнотач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская ул., д. кав.